

ABSTRAKT

Práce analyzuje hry *Oleanna* (1992) a *Glengarry Glen Ross* (1983) současného amerického dramatika Davida Mameta. Zabývá se použitým diskurzem a otázkou mocenských vztahů postav, které zkoumá ze sociolingvistického hlediska. Práce nejprve definuje mocenské vztahy podle Michela Foucaulta a ukazuje, že komunikace může sloužit jako nástroj, jak působit na ostatní. Práce vychází primárně z teorie Deborah Tannen o ambivalentní povaze solidarity a moci a představuje jejích pět oblastí zkoumání: nepřímost, přerušování, ticho a mnohomluvnost, zavádění nového tématu a slovní konflikt. Na vybraných dialozích z her ukazuje, jak tyto aspekty dále ovlivňují jednání a chování postav, a zkoumá účinky výpovědí včetně mocenského působení. Práce se rovněž zabývá otázkou neúspěšnosti komunikace, která je zkoumána z pohledu jazykových funkcí Romana Jakobsona, principu kooperace Paula Grice a principu zdvořilosti Geoffreyho N. Leech.

Klíčová slova

Mamet, *Oleanna*, *Glengarry Glen Ross*, diskurz, moc, mocenské vztahy, neúspěšnost komunikace